

ชื่อวิทยานิพนธ์

รายงานและแนวทางการนำร่องมีปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชุมชนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อผู้ท้าววิทยานิพนธ์

นางสาวทัศนี พรหมจรรยา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริบูรณ์ ธรรมรัตน์)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สิตา ศิลปานันดิ)

.....

กรรมการ

(อาจารย์ เยาวภา ประดิษฐ์สิน)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำร่องมีปัญญาท้องถิ่น การนำเหล่านี้มีปัญญาท้องถิ่น ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการนำร่องมีปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำหรับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ หัวหน้าสถานศึกษา ครุยวิชาการและครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำหรับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 459 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบ�ื้อรวมด้า (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 สำหรับหัวหน้าสถานศึกษาและครุยวิชาการ ฉบับที่ 2 สำหรับครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับการนำร่องมีปัญญาท้องถิ่น การนำเหล่านี้มีปัญญาท้องถิ่น ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการนำร่องมีปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาและตอนที่ 3 แหล่งรู้มีปัญญาท้องถิ่นในชุมชนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน。

การบริหารห้องเรียนที่ข้อมูลใช้ศาสตร์ตัวอย่าง ท่ามกลาง ค่าสูงและน้ำหนักต่ำ แต่ไม่ได้ไปแปรเปลี่ยนมาทางด้าน [SPSS/PC]

ผลการวิจัย พาไป

หัวหน้าสถานศึกษาและครูวิชาการสอนในญี่ปุ่นเพื่อศึกษา อายุระหว่าง 41-45 ปี ุณิหะ ภารตีกษาจะตั้งเปรียญญาติ ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี บริหารงานครูในโรงเรียนขนาดกลาง มีความเห็นในเรื่อง สภาพและแนวทางการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษานำเสนอเนื้อหาภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในด้าน

1.1 ภูมิปัญญาท่องถิ่นที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มีการสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ภูมิปัญญาท่องถิ่นที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม พ่างบ้านนาต่อ ที่มีการสนับสนุนอยู่ในระดับกลาง

1.3 ภูมิปัญญาท่องถิ่นที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับประเพณี มีการสนับสนุนอยู่ในระดับมาก

2. การนำแหล่งภูมิปัญญาท่องถิ่นที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษานำมาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัญหาอุปสรรคในการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษามีภูมิปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง

4. แนวทางการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นที่นักเรียนครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เห็นด้วยกับแนวทางการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 46-50 ปี ุณิหะ ภารตีกษาจะตั้งเปรียญญาติ มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและส่วนใหญ่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีภาระปฏิบัติและมีความเห็นในเรื่อง สภาพและแนวทางการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การนำเนื้อหาภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในด้าน

1.1 ภูมิปัญญาท่องถิ่นที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

- 1.2 ภูมิปัญญาที่องค์นี้ที่เก่าแก่ทันความต้องการที่จะห่วงใยมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับงานภาค
- 1.3 ภูมิปัญญาท่องถิ่นที่เก่าแก่ทันความต้องการที่จะห่วงใยมนุษย์กับการประมงและการผลิต มีการปฏิบัติอยู่ในระดับป่านกลาง
2. การนำแนวคิดภูมิปัญญาท่องถิ่นที่คุ้นเคยของชุมชนเชิงคุณศึกษาเชิงกายภาพมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการนำมานำมาปฏิบัติอยู่ในระดับงานภาค
3. เป็นหาดูปลดปล่อยในการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีเป้าหมายอุดมการณ์ในระดับป่านกลาง
4. แนวทางการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับงานภาคทุ่นชื้น